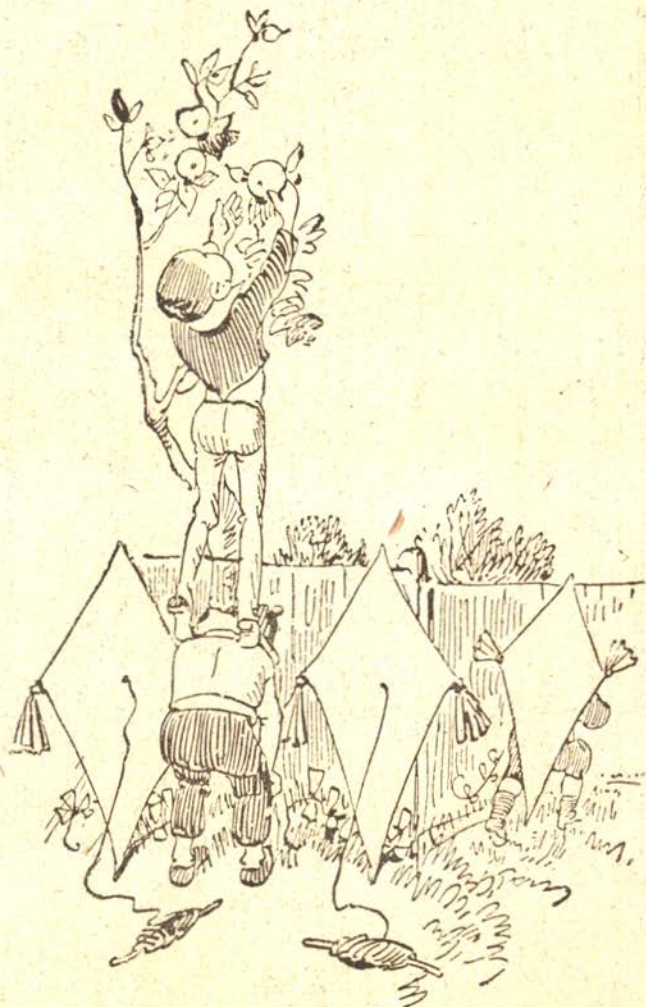

Но край града веднага
Стоянчо се поспрѣ:
— Вижъ ябълки, Иванчо,
Да бернемъ е добръ!

Сгласиха се крадцитѣ
И работата въ редъ. . .
А Петко — момче честно —
Замина си напрѣдъ.